

CSEH KÁROLY

Szülőföldem tornyát megpillantva

Hommage à Kányádi Sándor

Kerek és hosszú –
Istenhez igazít el
két toronyablak.

Szülőföld, esteli hatkor

Dr. Barsi Ernőnek

Füst függönye nyílik, s mögüle távol
ősz bozót- vagy erdőtűz világol,

mint petróleumlámpa lecsavarva;
kolostor helyét szerzetesi balta

irtotta így, ahogy vissza s előre
fény villan kormos égajlra, időbe,

ott, hol lemenni szokott a nap hatkor,
a sályi dombokon, s belenő vackor

meg csipkebokor is, töviskoronának,
s izamos világa korokon átcsap,

ég és föld arcát csíkkal teleróva;
mondják, ez itt, mondják, ez is Európa,

s kelet közel, közel kelet.
Ez is lehet. Az is lehet.

2011. október 25.

Augusztus delelőjén

„Augusztus holnapban kutakat, forrásokat keresnek... végy egy égetetlen fazakat, a' ki jól megszáradott, ásd el, amit az előtt öt lábnnyira az földben, reggel nézd meg, ha elromlott vagy meg-lágyult, víz van ott.”

(Lőcsei Kalendárium, 1674)

Égbe ásott agyagedény – kerek lett
 augusztusunk teliholdja,
 s nedves már:
 ideje volna
 forrást keresnünk, mint a régieknek,
 valahol ott
 a domb alatt,
 hol ölnyi zöld még felfakadt,
 oda kell nekünk elzarándokolnunk,
 s lehetnyi nyomot hagyni – hogy voltunk –
 kavics, korsó
 csípő-ívén,
 s fényt is, amely még verőfény,
 s nem tűnt élet sejlő nappali holdja;
 itt időző létünk *ezüstsímórja*:
 forrásunk,
 tarts meg majd minket,
 vesszük varázsvesszeinket
 s útra kelünk – útján a régieknek;
 égbe ásott edény – a hold kerek lett.

Megtérő

Kerek Imrének

Télbe völgyell időnk, fehér az alja.
 S mint Brueghel visszatérő vadászai:
 kezdünk már sorjázva alászállani,
 egy más századba hazafelé tartva.

2010 karácsonyán

Színe és visszája

Mindenütt
ünnepi
díslámpák
és pásztorbotok aranykampója.
Fordítsd meg, eretnek – s valamennyi
hívó ujj
lesz, meg
akasztófa.

